

ps. 670

Võõras arvanud teia meiega kättema.
 „Ulm Kuningla Kuningas, tellin jõe
 li kopsja; talu nüid mulle rouas.”

Pärast seda lasnud vürste korraka võõra
 kätte tulla, ispanud jõe tellida ja
 jättnud minema. Täna päevani põb
 leda Kuningi määnd, välisep wõis
 võõras, kus Kuningi muus wõob, kus
 wana pogan, keda ära pöörgepp wüt.
 Wõõrpe pügel kiranud temä jäänud
 wenduse püest paku rüütlepi, wä-
 mäti wõtnud ta õie wõõrpe püest
 da ja elanud jellega eludfeni dudu
 ikkarti ja ispi. —

Järgneb.

Teostatus

Flammann K. gub.

2. II. 1894.

Wiljandi, Kuusma

ps. 671

Wiljandi Kihelkonnast. Saadud Flammann Sigul.

Saadud 18³⁵/_{II} 94.

(11X)

Wana wära.

Wana uuku.

Põlumuste ardamispe

I.

Kesadad.

1. Ommiku tuuliga ei tohi emad
külida, sest jõe ei ka nad pehmas.
2. Kõrwa külides piab tüki põle-
wat taala wõõrpe panema,
jõe lähäwad nad kuju pehmas.
3. Kui külma Kesadad wõõrpe ära-
tab, jõe wõtab ta jügipluuga
ära.